



Eis Sprooch egal?

Mir sinn – ee Glück! – an engem fräie Land – net esou normal fir déi, déi sech alt emol en etlech Gedanken iwwer deen Zoustand maachen. Do huet jiddereen **d'Recht op seng eege Meenug**, ob gesot oder geschriwwen. **Net grad fein** ass et ower, wann een net mat aneren hirer Meenung averstan ass... an si fir gelleg Toperten hält. Dat gëllt an der Politik wéi am Privaten. Wien seng Meenung an eng Zeitung setzt, deen iwwerhëlt eng bestëmmte Verantwortung, vun allem, wann ee mat Nimm oder däitlechen Émschreibunge ron-drëm sech schléit. D'Gesetz schreift do vir, datt deen „aneren“ dann e bestëmmten **Recht op eng Äntwert** huet... maja, dat schéngt alt esou eng Saach ze sinn. **Vläicht ass et ower zugudderlescht esouguer besser, et lount ee guer net op queesch Geschreifs.**

Et ass gelungen, datt dacks gemengt gëtt, wien eng Käerz fir d'Lëtzebuergesch geng ufänken, dee misst „**schiif gewéckelt a vrun allem automatesch géint aner Sprooche sinn**“, z.B. géint Däitsch oder Franséisch. Just da kënnt ee roueg soen, dee wier e Fanatiker. De Rodange war keen, den Dicks an de Lentz, den Nik. Welter, de Marcel Reuland an den Tit Schroeder ganz bestëmmt och net, grad esou de Pier Kremer, de Paul Pütz, de Jemp Hoscheit... esouguer de Guy Rewenig oder Äre KLACK-Schreiber.

Et gëtt natierlech en Ënnerscheid dotësch, ob ee mat enger grousser Literatursprooch schéin ofgeséchert op sengem Schreiterrain bleift, oder ob een sech do riwwer eraus och Suerge fir dat souzesoen „historescht“ Stéck vun eiser klenger Identitéit mécht. Muss een dann émmer erém op den Nazien hir Dommheet vum 10. Oktober 1941 weisen? **Eis 3 gréisst „Nationaldichter“ Dicks-Rodange-Lentz hunn an enger Zäit gelieft, wou d'Souverainitéit vum Land un engem gaaanz spizege Fuedem gehaang huet**; hei si mir an eiser Geschicht vum 19. an 20. Joerhonnert, déi bei deene meeschte leider vill ze liicht vum Kapp an déi verwinnte Bäichelcher gerëtscht ass... si kennen se net éierbar, si ass hinnen egal, an do schéngt et net vu Muttwéll, heinsdo op déi kleng Trëmmchen ze klabberen. Ower ni op eng vun „eisen“ anere Sproochen oder d'Englescht, mat deene mir dach eng eemoleg Sproochsituatioun op der ganzer Welt hunn... fir déi mir iwwerall zimlech beneit ginn.



vum Lex Roth

Jo, dat ass némme Eises!

De Jang ass e verbrueten Tockskapp • d'Kett ass e vermengtent Bëtschel • trän tel net • du verlupps den Zuch • hal dech riicht • géi mir aus de Féiss • ech hunn eng Bloder um Enkel • ech schreiwe mat deer schlankser Patt • wou ass e Pimpampel eng Päiperplap? • Bretzele si keng Bratzelen • de Jos huet e schaardege Mond • de Will huet eng Äass um Kauz • déi Photo ass blatzeg • ech hunn e Kapp wéi eng Rommel • et schédd wéi mat Eemeren • hal se zou • de Jang geet mam Bengel • de Pol hippt mat de Krätschen • d'Jil huet e Krauselkapp • de Mich gëtt sech net • den Heng ass e Klautchen/Flapses • de Mett schluppt wéi eng Onk • de Schubber geet net ewech • eis Bouneeschlupp ass eng Schlabäizchen • dat hënnescht Rad rabbelt • déi Mauer ass wënsch • mäi Knéi ass am A... • d'Mudder ass raujeg • d'Kënni ass queesch • ech hat de Miserere vun deem Gejicks • d'Ann ass eng queesch Zatz • gëff dech drun • vun deem Gejicks hunn ech gegierkst • et ass vill Speis téscht de Weck • ditz net sou schétzeg • ech sinn dä • d'Kënni ass grangeleg • de Päitter ass déck rosen • eis Nopesch ass wéisch • deen houere Jang gëtt sech net • ouni sech drunzegg, bréngt een net e selleche fäerdeg.

Op de Walfer Bicherdeg

Walfer hat d'Chance, **en etlech dichteg Literaturleit** bei sengen Awunner ze hunn. En Nik Weber war net ze bremsen, wann en „eng an der Kopp“ hat; de Lex Jacoby an de Paul Pütz ware Walfer Leit a landbekannt Schreiwer... déi 3 haten an der ganzer lëtzebuergescher „Schreiwerlandschaft“ Frénn a Kollegen, op déi si sech konnte verloossen. **Ouni déi dichteg Leit un der politescher an administrativer Gemengespétzt war a wier ower net un déi wichtegst Bicherdeeg aus dem Land zu denken**. Dat Ganzt ass haut eng vun de wichtigsten an dichtegste kulturellen Institutiounen aus dem Grand-Duché!

Eis Actioun-Lëtzebuergesch hat an huet d'Chance, zénter Joer an Dag hire Stand zu Walfer ze hunn, dést Joer mat enger origineller Neiegkeet fir eis Sprooch: **e Concours mat ganz zolitte Präisser**. Et geet drëm, typesch lëtzebuergesch Ausdréck – wéi dir se jo ewell méi dacks hei dosendeweis an der KLACK fannt – aus dem Lëtzebuergeschen an d'Däitsch a Franséisch ze iwwersetzen; den **1. Präis ass mat 500€ mengerwärreg dowäert, duerno 400/300/200/100€**. Den Detail vun désem Concours liest dir de 5. Oktober an 2. November hei an eiser KLACK.

Dann elo den Tour de France...

De Roland Hoferlin war net némme en dichtege Schoulmann; hien huet och selwer Laangstrecke-Lichtathletik gemaach an ass e begeeschte Fan vu Sport bliwwen, apaart vum Tour de France. Natierlech hëlt hien sech de lëtzebuergesche Reportage op de Schier... dobäi och eis Sprooch op de Leescht. Vru Joeren hat hien sech druginn, de Reporteren op de Mond ze kucken an hir Sproochknätzelen ze notéieren; den Här Hoferlin fénnt, datt si hir Saach ganz genësse maachen, ower ze dacks an e „Vizimates-Lëtzebuergesch“ rutschen. Hei sinn dann eng Rëtsch Beispiller, déi hien äis erageschéckt huet; vläicht schreiwen d'TDF-Leit sech déi an de Spigel:

- Hie sträfft de Maillot iwwer/deet de M. un • et ass wandstell/keng Loft • en hëlt nach eppes zou sech/ësst nach eppes • den Ofstand steigt/d'Lach gëtt méi grouss • hien huet sech Erfahrung ugeeengt/huet bæigeléiert • de Ploton hat et net eileg/war net presséiert • ech soen dësöfters/méi dacks • si hu vill Zäit agebéisst/vill Zäit verluer • déi ugeschloe Leit/déi midd Leit • de richtige Wee aschloen/...huelen • si hunn deen agehol/...rëmkritt • dee Schnellsten/Séiersten • eng gwësse Rou ass agetrueden/et ass méi roueg ginn • et ass Virsicht gebueden/et muss opgepasst ginn • hien ass scho länger Zäit dobäi/ewell méi laang dobäi • de Ploton guff ugefieréit/! Den X. war vir • ab elo/vun elo un • hie steet deem anere bái/hëlleft deem • dat geléngt him net/hie bréngt dat net fäerdeg • hie ka säi Wee fortsetzen/ka weiderfueren • et hu sech schwéier Kämpf zoudroen/si ware ferm hannereneen • déi Hëtzt huet net ugehalen/...ass net bliwwen/huet sech ginn....



De Roland Hoferlin

Schreifweis ... a keen Enn!

Déi Däitsch an d'Engländer hu **kee selleche Krämpes mat hirer Schreifweis**; bei de Fransouse spiltt d'Grammaire an hirem Orthographie-Päckelchen ower eng kriddeleg Roll, z.B. wa mir un deen zackerdjéissen, *accord du participe passé* denken, vun hiren onregelméissege Verben net ze schwätzen.

Am Lëtzebuergeschen hu mir de „Problem“, datt mir Wieder aus 4 Sprooche gebrauchen... an äis de Kapp mat deenen hirem Schreiwen an eiser Sprooch mëll tieren. Aplaz déi gebraucht „friem“ Wieder schrifftlech sou wéi an hirer Originalsprooch ze loessen, **gëtt plazeweis gemengt, mir missten hinnen e lëtzebuergesch Gesücht ginn**... ower némme plazeweis, well „merci“ gëtt nach émmer net „merssi“, „couloir“ net „Kulluar“ a „boulevard“ och net „Bullwar“ asw. Et kënnt ee bal soen, mir wieren e bësse „schreifweis-maso“; vergiesse vill ze dacks, datt **d'Schreifweis ni an néierens dat Wichtegst vun enger Sprooch ass - wéi d'Rumm vun engem Bild** – mä den „Idiom“ selwer! Ass dat dann esou schwéier ze bekämpfen... oder vläicht méi kamoud ze verkniwwelen?

Eng Schnok

Mat der Scheierpaart...

Si leie ferm am Bett,
dem Josette ass et kal;
du seet hat sengem Mett:
Ech schuddre mech scho bal;
meng Mamm huet mech soss waarmgehal,
fir datt et mir net kal soll sinn.

De Metti huet dat schlecht verstan
an ass schéi knaddreg ginn:
*Muss dat da matzen an der Nuecht
lo och deng Mamm nach sinn?*